

Người Tân Định - Truyền thông nhà nước: Cho mở miệng mới được phần mở miệng

04/02/2022

Priest killed in the confessional in Vietnam



By Thế Trần, RVA News | 31 January, 2022



CHURCH

Dominican priest killed while in the confessional in Vietnam

Father Giuse Trần Ngọc Thanh, O.P., was killed in a knife attack on 29 January while hearing confessions, and local authorities have arrested a suspect linked to his murder.

By Vatican News staff writer

A Vietnamese priest of the Dominican order, Fr. Giuse Trần Ngọc Thanh, was killed in a knife attack on Saturday.

Đảng chưa cho mở miệng, không báo nào dám mở miệng.

Trong bài nói chuyện với báo chí nhân dịp họp mặt mừng xuân sáng ngày 19/1/2022 Ủy viên Bộ Chính trị kiêm Bí thư Thành ủy TPHCM Nguyễn Văn Nên nói . “Báo chí phải có tính độc lập, nghĩa là đối kháng với bốn đặc điểm: bày đàn, khuôn mẫu, ỷ lại, đổ lỗi”, Câu này của ông Nên có thể hiểu như tính chất của báo chí Việt Nam trước đến nay là không độc lập, bày đàn, khuôn mẫu, ỷ lại, đổ lỗi.

Trong các nước dân chủ, ngoài 3 ngành hành pháp, tư pháp, lập pháp có quyền phân lập trong chính phủ, người ta xem báo chí là quyền thứ tư. Trong chế độ độc tài cộng sản không những không có ‘tam quyền phân lập’ mà cũng không có quyền thứ tư, báo chí chỉ là cái loa, tay sai của đảng. Hồ Chí Minh cho rằng, báo chí chỉ đúng về chính trị khi nó được lãnh đạo của một đảng, dựa trên nền tảng chủ nghĩa Mác – Lênin.

Vài người ngây thơ nghĩ ông Ủy Viên Bộ Chính Trị, bí thư một thành phố lớn nhất nước có thể đã bật đèn xanh cho báo chí, truyền thông thoát vòng kim cô từng bị đảng chụp trên đầu từ ngày ‘có đảng có mình’. Hoàn toàn không phải vậy. Đảng không muốn vậy, và giới truyền thông ít nhất tại miền Nam, nói chi chi cả nước, không dám vậy.

Vụ việc Linh Mục Giuse Trần Ngọc Thanh, phó xứ Nhà thờ Dăk Mốt, Thị trấn Plei Kan, Huyện Ngọc Hồi, Giáo Phận Kon Tum bị chém chết trong lúc Ngài đang ngồi giải tội cho giáo dân làm chấn động giới truyền thông ‘lề trái’ tại VN, thậm chí vang đến Vatican, thì báo chí của đảng hoàn toàn im lặng.

Cha Thanh, một Linh mục Dòng Đa Minh, được thụ phong năm 2018, năm 2019 đã lên giúp xứ Đak Mot, và phụ trách nhiều giáo họ trong xứ, trong đó Đak Xú là một nơi gần bó với Cha từ ngày lên nhận xứ, tình yêu thương người nghèo, thương những em nhỏ tới trường phải đi chân đất lội bộ cả chục km, không đủ cơm ăn, áo mặc.

Báo chí từ trước đến nay vô cùng nhanh nhạy đưa tin các vụ giết người, cướp của, hiếp dâm, các tệ nạn xã hội, họ xem đó như những tin nóng câu người đọc, tăng quảng cáo kiếm tiền, và rồi đến lúc thủ phạm không may bị tóm cổ, cũng là dịp họ tung hô công an cảnh sát có tay nghề giỏi nhất thế giới. Báo chí gồm cả báo giấy, báo mạng, truyền thanh, truyền hình, từ trước đến nay cũng được biết đến một cách xấu hổ như một dàn đồng ca ếch nhái dưới sự bắt nhịp của một chỉ huy trưởng là ban tuyên giáo trung ương.

Truyền thông được cho mở miệng hay bắt ngậm miệng theo đúng chỉ thị của đảng, “báo chí chỉ đúng về chính trị khi nó được lãnh đạo của đảng, dựa trên nền tảng chủ nghĩa Mác – Lênin”, và rằng, “Báo chí của ta thì cần phải phục vụ nhân dân lao động, phục vụ chủ nghĩa xã hội, phục vụ cho đấu tranh thực hiện thống nhất nước nhà, cho

hoà bình thế giới, suy rộng ra là phục vụ sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội, bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa” có nghĩa là khi nào, việc nào có lợi cho đảng và nhà nước thì cho mở miệng, việc nào không có lợi thì ngậm miệng hay bóp méo sự việc đi.

Việc kẻ nào đó sát hại rất dã man một linh mục trẻ, đão nhận nhiệm sở trong vòng một tháng một cách thê thảm mà toàn hệ thống truyền thanh, truyền hình, báo giấy, báo in được lệnh ngậm cầm như hến phải là chuyện không có lợi cho đảng và nhà nước cộng sản.

Chính phủ Việt Nam bị quốc tế chỉ trích rất nhiều về tình trạng đàn áp tôn giáo. Trong một vài năm trở lại đây chính sách kỳ thị, đánh phá tôn giáo của họ được đẩy mạnh một cách tinh vi hơn. Chính quyền cộng sản bật đèn xanh cho những phát biểu sặc mùi chia rẽ, vu khống, phỉ báng không chỉ nhắm vào các lãnh đạo, tín đồ, mà ngay cả vào những vị sáng lập đạo như Chúa Giê-Su của Thiên Chúa Giáo, Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ của Hòa Hảo, Đức Hộ Pháp và nhiều chức sắc khác của đạo Cao Đài. v..v.

Người cộng sản không từ một thủ đoạn nào để đem lợi cho họ và chà đạp đối phương. Ném đá giấu tay là một trong các phương cách họ thường dùng, những thủ đoạn vô cùng ty tiện nhưng cũng vô cùng tinh vi ty tiện để đánh phá tôn giáo và nhìn qua giống như họ vô can.

Từ những vụ lộ liễu như hôi Cờ Đỏ ở Nghệ An để đàn áp đánh đập giáo dân, linh mục, trong vụ này là linh mục Đặng Hữu Nam, đến các lời xỏ xiên của nhóm đặc tình Giao Điểm cộng sản từ hải ngoại do Trần Chung Ngọc dẫn đầu với sự cộng tác từ trong nước của Nguyễn Đắc Xuân và tên dơc sĩ trung úy ‘ngụy’ phản bội Hoàng Hoa Cương *, đến các nhà sư quốc doanh vu cáo lăng mạ công giáo. Ông Thích Nhật Từ từng nói, Ông Adam – Eva phạm tội ăn trái cấm là tội dâm dục nên Chúa phạt. ông Giê-su “sống ảo

tưởng”. Công giáo là phương tiện của Phương Tây. Ông Thích Chân Quang nói, “Thiên Chúa Giáo nhận tiền từ tình báo quân sự Mỹ, những người theo đạo Thiên Chúa không có niềm tin tôn giáo, họ mượn danh tu hành để làm chuyện chính trị mà thôi.”

Những phát biểu hận thù, chụp mũ ý đồ chính trị gây nên những đau khổ, thị phi giữa chính quyền và Công Giáo càng ngày càng dày đặc hơn bao giờ hết và chắc chắn điều này đã góp phần với sự gia tăng bạo lực nhắm vào tín đồ, và các tu sĩ công giáo, nó thỏa mãn âm mưu ném đá dấy tay của chính quyền cộng sản.

Thật ra tính “bầy đàn, khuôn mẫu, ỷ lại và đổ lỗi” không hoàn toàn có trong tất cả những người là nghề báo nhưng là tính chung của hệ thống truyền tin Việt Nam. “Thỉnh thoảng, người đọc tinh ý vẫn có thể bắt gặp những thông tin giữa hai hàng chữ mà người viết muốn nói điều gì không thể nói trắng ra được” Một vài người phải chịu lép một bề, chịu đấm ăn xôi, kiếm sống bằng các bài viết trên các phương tiện họ phục vụ, chịu đè đầu cưỡi cổ, chỉ dám xả hơi trên các mạng xã hội có vẻ độc lập thì đã từng bị các thứ quan chức đảng cai trị họ, hết răn đe đến bịt miệng, thậm chí bị bắt, lôi ra tòa. Nhóm Báo Sạch là một ví dụ.

Trong các các phân khoa báo chí Việt Nam, người ta dạy khác, người ta dạy bảo các nhà báo tương lai kiến thức và ngay cả đạo đức nghề nghiệp; tính bầy đàn, khuôn mẫu, ỷ lại, đổ lỗi, ươn hèn, dối trá được truyền nhiễm từ đảng và nấu chín nhuyễn như bằng nồi cơm của chính các “nhà” báo, nhà phát thanh, truyền hình. Tính bầy đàn thể hiện rõ ngay trong vụ Linh Mục Thanh bị giết. Đảng chưa cho mở miệng chưa báo nào dám mở miệng. Nhưng từ đây đặt ra một nghi vấn quan trọng, “Tại sao tới lúc này đã 5 ngày trôi qua, Linh Mục Trần Ngọc Thanh đã được an táng, và nghe đâu thủ phạm đã bị dân chúng bắt, đưa đến công an mà chính quyền vẫn khớp miệng báo chí?”

Trường hợp người bị giết nếu không phải là một Linh Mục chắc chắn dàn đồng ca truyền thông sẽ được đảng để kệ, thả dàn làm sao tùy ý. Vậy đằng sau sự thảm sát của một linh mục công giáo, đảng lại chỉ thị dàn đồng ca này ngậm miệng? tệ hơn nữa ngay cả khi kẻ thủ ác bị bắt?

Những câu hỏi đặt ra trong việc chính phủ Việt Nam không cho giới truyền thông nói gì về vụ LM Nguyễn Ngọc Thanh bị sát hại như chính quyền bao che cho kẻ thủ ác, bao che cho chính quyền địa phương, mà còn nghi vấn đang được nhiều tổ chức quốc tế đưa ra, và đang tìm bằng chứng, là liệu chính phủ đang đàn áp tôn giáo, đặc biệt là tại giáo phận tại Kontum, nơi trong chưa đầy một năm đã có hai linh mục bị đâm, một chết, một bị thương nặng.

Facebooker #Cahuvi (Cánh Hữu Việt) viết: Ở kontum người ta kể ra ít nhất 4 vụ linh mục bị hành hung giữa thanh thiên bạch nhật, mà điểm chung là những người đó đều bị chính quyền từng nhiều lần đe dọa trực tiếp hay gián tiếp.

Mấy tháng trước Cha [Thanh] đang còn ở Đak Xú, có ân nhân tặng cho Cha bàn đá và tượng Thánh Giuse, khi công trình hoàn thành xong thì một tuần sau Cha báo tin cho chị ân nhân ấy là tượng thánh Giuse ở Đak Xú bị chính quyền tới cầu đi sau nhiều lần đe dọa phải tháo dỡ. Chỉ còn tro bụi tượng Cha không chịu khuất phục nên bị chính quyền cầu đi, Cha Thanh phải xin tượng Thánh Giuse nhỏ hơn mà chưa kịp ...

Phải nói rằng, ở Tây Nguyên các hoạt động tôn giáo bị bách hại rất khủng khiếp, những năm qua những người theo Tin Lành phải chạy sang Thái Lan tị nạn vì bị chính quyền đàn áp thô bạo. Phật giáo như Bát Nhã ở Bảo Lộc – Lâm Đồng cũng bị chính quyền đàn áp làm cho 400 tu sĩ phải chạy sang Thái Lan tị nạn chính trị và lập Làng Mai. Ngay cả

mấy tháng trước ở Kontum có một linh mục bị đâm trọng thương, và nhiều tu sĩ nam nữ bị chính quyền tấn công vô cớ như đâm xe, hay chơi đá. Ngay việc xây dựng một cái bếp của mấy nữ tu sĩ công giáo cũng bị xách nhiễu đủ điều, bị chính quyền hạnh hợ là chưa đủ tiêu chuẩn abc.. huống gì là dự định xây một nhà thờ của Cha Thanh ...

Tại buổi họp của Bàn Tròn Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế hôm 2-2- 2022, Ts. Nguyễn Đình Thăng Chủ Tịch kiêm Tổng Giám Đốc tổ chức BPSOS báo động cho hơn 100 người tham dự về cái chết thảm của LM. Trần Ngọc Thanh ở Thị Xã Pleiku, Tỉnh Kontum.

Theo Ts. Thăng, việc chính quyền Việt Nam dung dưỡng sự phỉ báng và phát biểu hận thù nhắm vào các lãnh đạo tôn giáo không từng phục chính quyền có thể dẫn đến bạo lực.

Ông nói, “Tôi kêu gọi Bộ Ngoại Giao và Uỷ Hội về Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế thúc đẩy việc truy tố các thủ phạm được bảo kê bởi nhà nước chiếu theo các điều luật chống phỉ báng của Việt Nam đang gia tăng trong hai năm trở lại đây.

Không nghi ngờ gì, điều này đã góp phần với sự gia tăng bạo lực nhắm vào họ. Tôi kêu gọi Bộ Ngoại Giao và Uỷ Hội về Tự Do Tôn Giáo Quốc Tế thúc đẩy việc truy tố các thủ phạm được bảo kê bởi nhà nước chiếu theo các điều luật chống phỉ báng của Việt Nam.”

[Việt Nam Thời Báo](#)